

Az ítemtervnek megfelelően épül a Paksi Atomerőmű hatalmas és különleges kéménye

Szakszervezetek számvetése Az ÉDOSZ küldöttértekezlete

Az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezetének Csongrád megyei bizottsága tegnap, szombaton tartotta meg küldöttértekezletét a szegedi szalámigyár Maros utcai üzemében. A közel 10 ezer szervezett dolgozót képviselő küldöttek tanácskozásán részt vett Oláh Miklós, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának osztályvezető-helyettese, dr. Szilágyi László, az ÉDOSZ Központi Vezetőségének titkára és dr. Dobóczy Károlyné, az SZMT titkára is. A küldötteket és a vendégeket dr. Cséfalvay Ignác főiskolai tanár, az ÉDOSZ megyei bizottságának tagja köszöntötte, megválasztották a munkabizottságokat, majd Csikós Mihály, az ÉDOSZ megyei bizottságának titkára beszámolt az elmúlt öt esztendőben végzett munkáról, előterjesztette a megyei bizottság jelentését.

A beszámolóban főleg említették, hogy öt évvel ezelőtt milyen tennivalókat határoztak el, s azt miként teljesítették. A számadásnak ez a módja mindenképpen dicsérendő. Akkor a feladatok között jelezték, hogy tovább javítják a megye lakosságának élet-

szerepeket való ellátását, továbbá, hogy jobbá teszik a minőséget, gazdaságosabbá a termelést, javítanak a munkások körülményein, mérsékelik a nehéz fizikai munkát, s általában segítik a dolgozók élet- és munkakörülményeit, fokozottabban védik érdekeiket, kiszélesítik az üzemi demokráciát.

A titkári beszámolóból kitűnt, hogy sok mindent valóra váltottak, bár nem sikerült mindenben százszázalékosan előrelépniük. Az elmúlt években már tapasztalták, hogy az üzemi demokrácia különböző fórumain növekedett a dolgozók képviselőinek aktivitása, közreműködése. Az elmúlt időszakban lezajlott szakszervezeti választásokon a 9782 szervezett dolgozó több mint ötszáz bizalmi állított képviselőjének. Az élelmiszeripari dolgozók mindig is élén jártak a munkaversenyben, ezt bizonyítja, hogy 477 brigád nyerte el a szocialista brigádkitüntetést. Egy kollektíva a Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádjá cím tulajdonosa, három pedig a Szakma Kiváló Brigádjá kitüntetést szerezte meg. Az újítómozgalomban

is szépek az eredmények: csupán az elmúlt esztendőben ötszáznál több újítást nyújtottak be a dolgozók, amelyből 233-at bevezettek, s közöttük sok volt a munkavédelmi javító újítás.

A szakszervezetek elsőrendű feladatai közé tartozik a tagság érdekeinek védelme, s számos szociálpolitikai gondoskodás. Az élelmiszeriparban dolgozók közül tavaly majd 2 ezren vehettek részt vállalati üdültezésben, több mint 3,5 millió forintot adtak 95 dolgozónak lakásépítési kölcsönként.

A beszámoló végén újból fölvezették az elkövetkezendő évek tennivalóit, majd többen szót kértek, elsősorban közvetlen munkaterületükön mondtak véleményt, számos javaslattal kiegészítették a megyei bizottság beszámolóját és határozati javaslatát. A zárás után megválasztották az új tisztségviselőket; az ÉDOSZ Csongrád megyei bizottságának tagjait, küldötteket az SZMT tisztségviselőire és az ÉDOSZ kongresszusára. Az ÉDOSZ Csongrád megyei bizottságának titkárává ismét Csikós Mihályt választották meg.

Postások tanácskozása

Tegnap délelőtt tartotta küldöttértekezletét Szegeden a postaigazgatóság székházában a Szegedi Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa. A Postások Szakszervezetének a szegedi igazgatóság területén — Bács, Békés és Csongrád megyében — 31 alapszervezete működik, s ezeknek 95 bizalmi és 31 titkári küldötte mellett részt vettek az értekezleten a postaigazgatóság politikai és gazdasági vezetői is.

Dr. Bán Ferencné, az értekezlet levezető elnöke köszöntötte a megjelenteket és az elnökséget, melyben helyet foglalt Kiss István, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának osztályvezetője, Bulyák Konstantin, a Posta vezérigazgató-helyettese, Kovács József, a Postás Szakszervezet Központi Vezetőségének osztályvezetője, Rányai Sándor, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának osztályvezetője, Bardi István a Békés megyei SZMT titkára, Miklós Ferenc, a Bács-Kiskun megyei SZMT osztályvezetője, Mára Péter, a postaigazgatóság pártbizottságának titkára és Rózsa István, a Szegedi Postaigazgatóság vezetője is.

A küldöttértekezlet beszámolóját Keresztes Mihály, az igazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára tartotta. Attekintést adott az 1975—1979. között végzett feladatokról, s részletes elemzésben foglalkozott a Postások Szakszervezete X. kongresszusán hozott határozatok végrehajtásával, az eredmények mellett azokkal a tényezőkkel is, amelyek a jó elvek maradéktalan megvalósításának útjában állnak. Így például megállapította, hogy az üzemi- és munkaszervezésben a vezetői szemlélet sok munkahelyen elmarad a követelmények és lehetőségek mögött.

A továbbiakban az üzemi demokrácia, a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása, a munkaverseny- és sportmozgalom, a közművelődés és a politikai nevelőmunka helyzetét vizsgálták.

A beszámoló követő vitában a 14 hozzászóló az egyes alapszervezetek és munkahelyek eredményeiről, gondjairól beszélt és több konkrét javaslattal segítette a szocialista munkaversenymozgalom, a dolgozók szociális helyzete, az üzemi de-

demokrácia további javításának ügyét. Valamennyi hozzászóló elfogadta a szakszervezeti tanács beszámolóját csakúgy, mint a küldöttértekezlet összes résztvevője.

Ezt követően megtartották a tisztségviselőket és a különböző bizottságokat, valamint a kongresszusi küldöttek választását. A Szegedi Postaigazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára ismét Keresztes Mihály, elnöke pedig Kiss Lászlóné lett.

Telexgépekkel bonyolítják le Budapestén a kerületi tanácsok és a Fővárosi Tanács közötti ügyintézés levezetését. A jövőben a hosszadalmas hivatali utat nem kell megtenniük például az ülésekre invitáló meghívóknak. A fontos adatokat tartalmazó iratoknak, az információkat tartalmazó leveleknek. Néhány hete telexgép kopog a főváros mind a huszonkét kerületi tanácsánál, és természetesen a Fővárosi Tanács-

A városépítés útjai

Az ország lakosságának a felét a városokban él, a falusiak háromnegyed része a városokban dolgozik, százezrek várnak arra, hogy a városokban letelepedjenek. Csoda-e, hogy az urbanizáció „bűvkörébe” kerültünk. Milliósan, szinte valamennyien. Legalább úgy beszélünk erről, mint régi sikersportunkról, a fociról. Nagy érdeklődéssel figyeljük városaink születését és újjászületését, drukkolunk, hogy a jót jobb kövesse, a szépet a szebb váltsa fel. Szurkolásra pedig volt és lesz is okunk.

Több mint egymillió lakás épült az elmúlt két évtizedben, 23 település alakult új várossá, nem egészen tíz év alatt. A nagykorúság küszöbét átlépte az építőipar. Ilyen fogalmak kezdtek meghonosodni a számok, tonnák, a köb- és négyzetméterek mellett, mint városesztétika, városzociológia... Elérkeztünk oda, amikor az új otthonok avatásának öröme mellett arról is gondolkozunk, a társadalmi és gazdasági lehetőségeinkhez képest, milyen útjai léteznek még az urbanizációs fejlődésünknek. Mert keresni kell az új utakat; ez korunk parancsa is.

A városiasodás fokozódásával számos olyan gond fogta körül életünket, amelyet egyre többen érzünk és a szorításon szeretnénk lazítani. Hogy melyek ezek? Már szinte unalmas emlegetni az újonnan épült városnegyedek gyakori sivárságát, a rekonstrukciók késői kezdését vagy elmaradását, történeti értékeink egy részének elhanyagolását, az engedély nélküli építkezések elharapódzását, a városok túlzott területi növekedését, az agglomerációs térségek burjánzását, a termelés és népesség koncentrációjának széttagoltságát... A különböző tudományos, de nem szakmai tanácskozásoknak is visszatérő refrénjei a felsoroltak, sőt a legutóbbi országos városépítési találkozóon még markánsabban fogalmazták meg a hiányszókat. A Magyar Urbanisztikai Társaság pedig az elmúlt hetekben 14 pontban fogalmazta meg a legfontosabb tennivalókat. A tézisek újabb mérföldkövei lehetnek a városépítésnek. A bűvös megváltozó szó a településfejlesztésben is a minőség. Hogy mit értsünk ezen?

Köztudott, hogy az épületek sehol sem véletlenül nőnek ki a földből. Egy település sem lehetne használni, ha az építészetben nem volna szabályozás. A vita régóta tart. Sokan kevesnek tartják az előírásokat, rendelkezéseket, mások arra esküsznek, hogy agyonszabályozott a városépítés, különböző paragrafusok gúzsba kötik a tervezőt, az építőművészt. Hol az igazság? Valóban többféle előírás létezik, de hiányzik olyan átfogó jogszabály, ami biztosítaná a társadalmi, gazdasági tervezés és a városépítés kötelező összehangolását. Így a meglévő rendelkezések sem elegendőek és nem hatékonyak. Félreértés ne essék! Senki sem kéri számon, hogy a paragrafusokkal, még nagyobb jogszabálydömpinggel az alkotó fantáziának határt szabjanak. Az óhajtott törvény inkább arra lenne hivatva, hogy korrigálja, megelőzze az olyan városépítési tévedéseket, hiányszókat, amelyek a városrendezési tervek megvalósulásából erednek. Hogy miért hiúsulhat meg egy jó terv? Számos oka lehet. Egy biztos, a régóta várt városépítési törvény garanciát nyújtana a túlzott szubjektívizmus, a szűken értelmezett csoport-, egyéni vagy ágazati érdek érvényesülésével szemben.

A várospolitikai legfontosabb eszköze a városépítés. Ebből következnek, jó eredmény csak akkor születethet, ha jó a döntés. Márpedig egy döntés akkor hasznos, ha különböző összefüggéseket alaposan figyelembe veszük. Az utóbbi évtized nagyarányú prosperitása ellenére sem sikerült elérni, hogy a gazdasági fejlesztés és a városépítés mindig szinkronban legyen. A nem megfelelő összhang ma is gátolja a társadalmi-gazdasági célkitűzések megvalósítását. Ugyanis az ágazati, a tanácsi és a területi fejlesztés között a kapcsolat intézményesen nem biztosított. Eppen ezért a gazdasági és a műszaki tervezés integrációjára az elkövetkező évek legfontosabb feladata. Csak a társadalmi, gazdasági, műszaki lehetőségek ismeretében lehet helyesen dönteni arról, hogy az ágazati és települési szükségletek közül melyik a fontosabb; kórházat építsenek előbb, ipari üzemet vagy óvodát. Napjainkban a magas szintű szabályozásra csak az említett városépítési törvény lenne alkalmas. Egy ilyen törvény például útmutatást, segítséget adna a tanácsoknak a területek ésszerűbb felhasználásához is. Nagyobb biztonsággal tudnák védeni a régi városképet és remélhetőleg fokozódna a tanácsi szakigazgatás szerepe a tervezésben. Mert csak olyan módon biztosítható, hogy a tanácsok magukénak érezhessék a területekre vonatkozó elképzeléseket, és biztosítsák a tervezés és a végrehajtás okos, korrekt kapcsolatát.

Persze hiába tartják be a meglévő okos rendelkezéseket, hiába lesz majd átfogó jó törvény. (Bár semmiképpen sem lehet e kérdést mellékesnek tekinteni, ugyanis számos hiányosság és vitára ingerlő jelenség a társadalmi, gazdasági és anyagi tényezők elégtelen összehangjára vezethető vissza.) Attól még nem szép a város, „lakható a város”, ha minden törvényt helyesen alkalmaznak. Kell egy olyan plusz, amit használhatósági törvénynek is nevezhetünk. Vagyis alkalmas legyen a település az emberek teljes szellemi és testi befogadására. Ne érezzék idegenül magukat az utcákon, tereken, ne érezzék szürkének, sivárnak az új lakóterületeket. Mindenki tudja, ilyen tekintetben mennyi változásra lenne szükség.

A városépítés újabb, jobb útjára mindenki szeretne rálelni. Gyakran csak találgatjuk, hogyan. Több pénzzel, magasabb építőipari színvonallal, nagyobb műszaki tudással? No meg ötlettel, ami igazán nem nyeli a százmilliókat. Arra lenne szükség, hogy még több ember mondja el véleményét, nagyon sokan szólnának bele lakóhelyük sorsába, alakításába.

Az érdeklődést már az iskolában fel lehetne kelteni oly módon is, hogy tanítanának, miként becsüljük környezetünket és ismerjük fel értékeinket. Egy biztos, s az Urbanisztikai Társaság ajánlásai közül ezt tartom a legfontosabbnak; lehetővé kell tenni a különböző demokratikus fórumok segítségével, hogy a városrendezési tervek jóváhagyása előtt a lakosság elmondja véleményét, és már az alapvető koncepciók kidolgozásánál figyelembe vegyék a különböző észrevételeket.

Ha mindenki részt vállal a környezet alakításában, mindenki közelebb érzi szívéhez városát.

Halász Miklós

Víztorló a hegyen

Elkészült a Budapesti Vízművek új nagy beruházása; a teljes gellérthegyi tároló rendszer. Két évvel azután, hogy átadták az első, negyven ezer köbméteres medencét, most üzembe helyezték a másodikat is. Ezzel a gellérthegyi rendszer befogadóképessége elérte a 127 ezer köbmétert.

Az idén a Budapesti Vízművek telepei már 1 millió 300 ezer köbméter vizet adhatnak Budapestnek.

Michael O'Riordan magyarországi látogatása

Az MSZMP KB meghívására június 10—14. között látogatást tett hazánkban Michael O'Riordan, Írország Kommunista Pártjának főtitkára. Az ír párt vezetőjét fogadta Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára. Megbeszélést folytatott vele Gyenes András, a Központi Bizottság titkára. O'Riordan látogatást tett a Május 1. Ruhagyárban, a BKV cinkotai autóbuszüzemében és a Veszprém megyei pártbizottságon.

A szívélyes, elvtársi légkörű megbeszéléseken a két párt képviselői tájékoztatták egymást országuk helyzetéről, pártjuk tevékenységéről, s feladatairól.

A nemzetközi élet, valamint a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom időszerű kérdéseiről folytatott megbeszélés során hangsúlyozták, hogy valamennyi

haladó, békeszerető erő továbbra is közös fellépésére van szükség az enyhülés eredményeinek megőrzése, a háborús veszélyek elhárítása érdekében. A közös célok eléréséhez az európai kommunista pártok párizsi találkozásának eredményei jó alappal szolgálnak.

A megbeszélések során kifejezésre jutott, hogy tovább erősítik a Magyar Szocialista Munkáspárt és Írország Kommunista Pártja közötti kapcsolatokat a marxizmus-leninizmus és az internacionalista szolidaritás szellemében.

Michael O'Riordan szombaton elutazott hazánkba. Az ír párt vezetőjét a Ferihegyi repülőtérre Horn Gyula, az MSZMP KB külügyi osztályának helyettes vezetője búcsúztatta.

Telex és ügyintézés

Telexgépekkel bonyolítják le Budapestén a kerületi tanácsok és a Fővárosi Tanács közötti ügyintézés levezetését. A jövőben a hosszadalmas hivatali utat nem kell megtenniük például az ülésekre invitáló meghívóknak. A fontos adatokat tartalmazó iratoknak, az információkat tartalmazó leveleknek. Néhány hete telexgép kopog a főváros mind a huszonkét kerületi tanácsánál, és természetesen a Fővárosi Tanács-